

**Brev från Selma Lagerlöf till
Valborg Olander: 1900-1907 :
Ep. L 45 - 36**

Lagerlöf, Selma,

HS Ep. L 45

Paris 26. 1. 1809

Den sista Tidskrift var förhvar
gust nord den skulle vara.

Min älskade!

Sällan ha dagarna varit
så brokiga och fyllda så
sedan vi bröto upp från
Kapel. Jag trodde, att jag
alls ej skulle få tillfälle att
skripva, förrän jag kom i
ro i Firenze igen. Men
i dag är min reokavrat
ej frukt, hon var litet in-
fluenza och vi hålla oss in-
ne. Ejist skulle vi i dag

ha gjort en utflykt till
Lombardia eller Paterra för
att få se några af de italia-
ska hälar, som vi ännu
ej affprovat. Det är mycket
lustigt, men rätt svårt att
befva i småstäderna så vi
få åtminstone vara friska.
Säg inget att fru E. är sjuk.
Gleeses släktingar skulle
bli så skrämde och det går
nog snart öfver. I öfvermor-
gan hoppas jag vara i Florens.

Vet du att jag är förfärligt glad
åt att du kommer till Hörsbana.
Du räknar jag att resan är slut
då, jag tycker att du blifvit förkon-
tad med en månad. Jag tänker

på hur det skall bli att träffa dig.
Det föreskinner så säkert och trygg.
Jag vet, att jag skall mötas af en
stor stor kärlek och du tycker om
allt hvad jag säger allt hvad jag gör.
Jag har nog icke så tråkigt nu som
i början af resan, jag har en så
snäll natur, att den vägrer sig vid allt
och det passar mig just ej att vara olyck-
lig, men i alla fall, hela min vardags-
tycker utvidga sig och andas med
stärkta krafter. då jag får börja
tänka på dig, på hemmet. Jag hör
till därhemma jag och nu står
du som en inkarnation af det
stilla arbetet. Du har det vänt brä-
nigt med dig själft ibland, men
för mig står du alltid som en

om du är tillfreds
med mina brev och om jag
skall vara så glad och till
freds med dig och dina
brev.

trygg sköld mot allt yttre. Du vör-
var om mitt arbete och mitt lugn.
mer än någon annan. Glad jag
gärna ville vara hemma hos
dig igen. Jag är så glad att äga
ditt porträtt.

Jag funderar nog en annan öfver
Steen, men hvad kan jag göra?
Jag vill inte träda i polemik med
honan, och jag har ju mest ditt hat
om sanningen i min bok. Jag kan
ej bevina att jag har mer rätt än han.
Jag antar, att han tror, att jag tror allt
hvad jag sagt. Han lugnar sig väl
för resten, om han inte svar för -

Men du jag längtar att någon gång skrifi-
va till dig ur min inre stängda dörrar.
Du får g. räknas på mina brev, jag är
aldrig mig själv. Men du ser nog
att jag håller af dig, lika mycket
som du gör. Din Selma.